

1904-02-10

AFSENDER

Laura Jacobsen

MODTAGER

Helge Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Chicago

Arkivplacering:
Carlsberg Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Laura Jacobsen er tung om hjertet og mener ikke, at hun har meget at skrive om. Hun mindes bl.a. festmiddagene for militærpersoner på Carlsberg efter 1848 og 1864.

TRANSSKRIFTION

Gl. Carlsberg 10 Februar 1904

Kjære Helge,

Da Hjertet idag er mig lidt trangt vil jeg lette det ved at skrive til mine kjære Børn Helge og Vagn. I ere jo ogsaa vel lidt beklemte ved det store Spørgsmaals Løsning, som man her hjemme ørkesløs gaaer og tænker paa, uden at det nytter Eder noget.

2den Februar skrev jeg til Vagn og vilde derfor ikke have bebyrdet Eder allerede idag med Brev, hvis det ikke var for at bede Dig om, at bede Vagn om at skrive til sin Fader da Carl er bedrøvet over ikke at have hørt fra Vagn saa længe, Du er den der sidst har skrevet men det er nok ogsaa længe siden. Der maa vist være et

[på langs af papiret]

Kjærlige Hilsener fra Jacobine som endnu er hos mig og fra Eders Grandmama som stadig har Helge og Vagn i sin Erindring. L. J.

2 Brev gaaet tabt trøster jeg Carl med, thi jeg føler med ham, at Børnenes Kjærlighed og Hensyntagen, nu efter Ottilias Død maa være hans stadige Tanke, som jeg mærker, at deres Vel og Fremtid stadig jeg kan med Sandhed sige baade Nat og Dag opfylder hans Tanke, han lever et ensomt Liv, fordi han søger det; Agnes har i 14 Dage vært rent Dorlig Hoved og Bryst lidelse, Influentze formodentlig, og Poula ligesaa, som hun er i Skole er hun hjemme, men hun og Agnes kommer saa rart ud af det sammen, og Agnes har en meget kjærlig og fornuftig Maade at rette hende paa, hun respektterer [respekterer] Agnes; Poula er meget elskværdig. Theo var et Smut herinde for nogle Timer, hun fortalte at Thorkel vilde spise selv sin Øllebrød ellers vilde han ingen have han vilde med Bagen af Skeen daske i den saa det stod over Bordet, Theo sagde Du faaer Dask naar Du ikke vil lade Mama give Dig Øllebrødet" nu brølede han men vilde ikke lade hende give sig den, og nu fik han altsaa smekkene, og lod hende nu give sig Øllebrøden og nu tog han hende om Halsen kyskede hende og sagde "søde Mama be be, og Theo sagde, det har jeg ikke gjort, hun var jo noget stiv, jeg tror nok at hun vil opdrage sin Dræ[e]ng fornuftig hun er jo en fornuftig lille Kone og det har hendes Mand Skyld i han er saa fornuftig og

kjærlig imod hende. Hun har jo mistet saa meget, thi for en Datter er det langt sværere at miste sin Moder, end det er for Sønnerne. Fru Hennings reiste iaftes, ledsaget af sin Mand til Prag for at optræde i Vildanden, hvor til hun fra Prag havde faaet Opfordring. Hun er da en af de prægtige Quinder som virker til Fædrelands Berømmelse. Blot hun ikke fryser inde, det har sneet her i 3 Dage, men vi have kun en let Frost hele Vinteren.

3. Jeg har indtet Nyt at fortelle, og Du og Vagn har vel neppe Tid at læse mere Tante Nanna var hos mig i Aftes, hun sagde at Jacob var meget søgt, og hun troede det var bedre for ham om han sagde Nei, til nogle af Indbydelserne. Det tror jeg ogsaa, thi vel er han Premierløjtnant men han har meget at stude[re] for at blive en dø[y]gtig Ko[a]pitain. Vi Jacobsen har jo i Jacobsens Tid haft Landets og Hærens siste Militærer til Fest fordi Eders Grandpapa var Millitær med Liv og Sjæl og havde i 1848 og i 1864 studeret derer Manøvrer saa han til deres Forbavselse kunde tale med dem som han havde været selv tilstæ[e]de. Det var kun dem der havde udmærket sig, at Festen var for, det var overmaade høitidelig at gaae til bords med General Jonquieres efter 13 Musikanters Udførelse af Marilsien [Marseillaisen], og saa høre Jacobsens Taler til Dem, og deres til ham, det var vidunderlig, og stundom naar jeg nu gaar en Tur i Spisestuen er det mig en Glæde at opleve det Forgangne i Erindringen. Tak for dit Julebrev Du er meget vanskelig at læse, man faaer kun det.... det Øvrige maa tydes naar Du kommer hjem Du kjære Helge og dog bliver man saa lykkelig ved et Brev fra Dig

Gf. Carlsberg 10 Februar 1984

146/1984

1880

Kjære Helge:

Da Hjertet idag er mig lidt traugt vil jeg lide det bed at skrive til mine kjære Børn Helge og Vagn. Dere gi ogsaa vel lidt beklæmte over det store Spørgsmaals Løsning som man her hjemme örkes løs paa og tonket paa, uden at det vüjttles fder noget.

I den Februar skrev jeg til Vagn og vilde derfor ikke have bebyrdet fder allerede idag med Brev, hvis det ikke var for at bede Dig om, at bede Vagn om at skrive til sin Fader da Carl er bedröved over ikke at have hört fra Vagn paalønge. Du er den der sidst har skrevet men det er nok ogsaa længe siden. Der maaske vüjtt vore et

Hjortlige Stilleber fra faderens om endnu et korning og fra faders grandmama som stalling hos Helge og Vagn i sin fundering da.

CARL JACOBSENS BREVARKIV

NY CARLSBERGFONDET

² Brev Dens gaest tabt trofter jeg. Vast med, thi jeg føler med ham, at
Fornemmes Nørdighed og Hensyntøgen, nu efter Althias Dødsmaal vore
hans stadige Tanke, som jeg mærker, at deres Vel og Fremtid stadig jeg kan med
Sandhed siges vades elat og Dag opfylder hans Tanke, han lever et enfont
Liv, fordi han søger det; Agnes har i 14 Dage vort rent Dørlig Flored og Bøft
Videlse, Inffuieritje formodentlig, og Paula higejaa, som hun er i hote et ham hjemme
men kun og Agnes kommer Jaa vast udaf det sammen, og Agnes har en meget tjot
lig og fornuftig, Maade at rette hende paa, hedu respektløst Agnes, Paula er me
get lykvedelig. Theo var et Smut herinde for hofte Tomet, som forlæste at Jort
kel vilde spile Jedu sin Allebrød eller vilde han ingen have han vilde med Bagen af hedu
dyske i den saa det stod over Bordet, Theo søgte Lu faaet Døft naar Lu ikke vil.
Jude Manda give dig Allebrødet, nu brødede huan men vilde ikke lade hende give
sig den og nu fik han atffaa Smekken og lod hende nu give sig Allebrødet og nu
to huan hende om Stallen kiggede hende og jagden søde Mama be be, ja, ja, det var
sig ikke gjort, huan var jo noget tjot, jeg tror nok huan vil opdrage sin Dronig fornuftig
huan er jo en lille fornuftig Plone og det har hendes Mand Mijdi huan er huan fornuftig
tig og hjortlig imod hende. Hun har jo mistet saa meget, thi for en Datter er det laufft
hvore at miste sin Moder, end det er for Comedie. Fru Hennings reiste i aften, det
jaget af sin Mand til Prag for at optrøde i Vædelanden, hvor vil huan fra Prag hoo de
haet opfordring. Hun er jo en af Leprøytige Kvinder som virker til det Fødrelands
Berømmelse. Blot huan ikke prøjer inde, det har pueet her i 3 Dage, men ar huan
huan en let Frofthele Vintereh.

3. Du har endt det Ngt at fortælle, og Du og
Vagn har vel næppe Tid at løse mere.
Tante Hanna var hos mig i Aften.
hun sagde at Jacob var meget søgt, og
hun troede det var bedre for ham om
han sagde Afsk. til nogle af Jndbydteerne.
Det troer jeg ogsaa, thi vel er han Trinius
erlöitnant men han har meget at studere
for at blive en döglig Hopitain. Vi Jacobsen
har ogsaa i Jacobsens Tid haft Landets og Hørens
1ste Militärer til Fjst fordi Lders Oprindning
var Militärer med Liv og Sjæl og havde i 1848
og 64 stude deres Mændøret saa han vil
deres Forbarfelse kunde tale med dem som
han havde været selv tilhøde. Det var kun
dem der havde admerket sig at Fæsten var
for det var overmaade hvilkedelig at gaae
tilbords med General Camyier. Efter 13
Munkønters Udførelse af Munkøntien, og saa høre
Jacobsens Tale til Dem, og deres til ham, det var
vidunderlig, og frindom naar jeg nu gaae en Tid
i Spisestuen og det mig en Gløbe at oppeve det Fots
gagnene i Frindringen. Tak for dit Gulebrev
Du er meget vakkelig at løse, men faaet kun
detre Dete det forrige nuue tides naar Du kom-
mer hjem. Du kjøre Helge og dog bliver man saa
lykkelig, ved et Brev fra Dig.